

בהביבנו תנא

עלון חודשי לבני תורה הספרדים ההולכים לאורו הגדול של מוהר"ן מברסלב זיע"א

גליון י' • שבט תשפ"ה

הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א מורבני הארגון
מחבר סדרת הספרים 'מטעמים' על התורה והמועדים

דיבורי דעת ולב ממעמקי מעיינותיו הנפלאים של הנחל גובע

לב העולם

כל אחד והתיקון שלו

אין כל טעם לפזול בהתפעלות על החבר או האח שקיבלו ניסיונות פחות מאתגרים, משום שבסופו של דבר - כל אחד מקבל מאת הבורא את התיקון המיוחד והמדויק ששייך דווקא אליו

כל זמן שהתולעת נוצרה בפרי התלוש ועדיין - לא פרשה ממקומה - היא מותרת. מההלכה המופלאה הזו ניתן ללמוד מסר עמוק בדרך הרמז. אם התולעת לא פרשה ממקומה, כלומר, כל זמן שהאדם שרוי בתאוה שלו על 'אש נמוכה' ואינו פועל לעשות מכך תרבות של 'דרך חיים' והנהגה של 'לכתחלה', רק אדרבה, הוא כוסף ומשתוקק להיות זך ונקי מכל

התיאור הזה שייך מאוד אלינו. כל יהודי הוא גם כן פרי של אילן. ההורים שלנו משולים לאילן, ואנחנו בעצם הפרי שלהם. וכמו כן אנו ביחס אל ילדינו. כי האדם עץ השדה, כפשוטו.

אנו הגענו לעולם הזה לצורך תיקון. בכל מעשה טוב שאנחנו עושים, אנו עוסקים בעצם בתיקון הנפש שלנו, ויש לזה השלכות לתיקון העולם כולו. שהרי תיקון כל העולמות העליונים תלוי בתיקון של העולם הזה, ותיקון העולם הזה תלוי בתיקון המעשים שלנו.

כשם שאין פרי שנאסר במהותו, כך ממש אין יהודי שלא שייך לתיקונים הללו. כל מעשה או אפילו רצון טוב של כל יהודי בכל מצב, יש לו השלכות על כל העולמות, ואין בזה מציאות של 'יוצא מן הכלל'.

למעשה, כל הרפתקאות חיינו, קשורים באופן מדויק ל'תיקון' המסוים השייך רק לנו. ממילא אין כל טעם לפזול בהתפעלות על החבר או האח שקיבלו ניסיונות פחות מאתגרים, משום שבסופו של דבר - כל אחד מקבל מאת הבורא את התיקון המיוחד והמדויק ששייך דווקא אליו. וכמו שנהוג לומר בעולם: כל אחד... וה'תיקון' שלו.

זו התובנה הראשונה מהפירות.

נתקדם עוד קצת להלכה שהזכרנו בהלכות תולעים.

סוד התולעת

התולעת נוצרת מעיפוש וסרחון, וכפי שאנחנו יודעים, ישנן תאוות רעות השייכות לרפש וסרחון, ובכל זאת... רבים נוהרים לטנף את עצמם בזוהמות הללו רק משום שהגוף הגשמי מושך אותם לזה.

נהגו בתפוצות ישראל לערוך בט"ו בשבט - שולחן עם פירות, ולטעום ממינים שונים, בפרט מהפירות שהתברכה והשתבחה בהם ארץ ישראל.

כידוע, ישנה הקבלה פנימית בין פירות האילן למעשי האדם. על הפסוק (דברים כ, יט) "כי האדם עץ השדה", דורשים רבותינו שהאדם נמשל לעץ שמוציא פירות (ע"פ מסכת תענית, דף ז ע"א).

רבי נתן מגיש לנו שתי תובנות נפלאות על הפירות, תובנות שכדאי לחיות אותם. ואלו הם תכן דבריו:

הבריאה מורכבת מדומם, צומח, חי, מדבר. בחלקים הללו ישנם דברים שמותרים לנו בשימוש וישנם דברים שאסורים. בעולם החי למשל, ישנם עופות אסורים ועופות מותרים, חיות טהורות וחיות טמאות. וכן הלאה גם בדגים ובבהמות. גם בעולם הַמְדַבֵּר, ישנם יהודים וישנם גויים.

בפירות האילן, אומר רבי נתן, ישנו חידוש מיוחד, שבעצם אין פרי שאסור במהותו. כל פירות האילן ללא יוצא מן הכלל - מותרים באכילה, רק שיש פירות המוגבלים בעניין זמן אכילתם, כמו עורלה, או במצוות ההפרשה כמו טבל וכדומה. אבל הפירות מצד עצמם - כולם מותרים, כי בעצם אין מין פרי שהתורה אסרה אותו לגמרי.

ההסבר הפנימי לכך הוא, ששורש הפירות הוא מעולם התיקון, ולצורך התיקון - מתגלגלים בהם נשמות רבות. עד כדי כך שמובא בהלכות תולעים, שמדין תורה, תולעים הגדלים בפירות תלושים - מותרים, שלא אסרה תורה אלא שרץ השורץ על הארץ. (למעשה, עין בשלחן ערוך יורה דעה הלכות תולעים סימן פד סעיף ד).

אין להתפעל

זאת אומרת, שהפרי עצמו הוא תמיד במצב של תיקון.

כשם שאין פרי שנאסר במהותו, כך אין יהודי שלא שייך לתיקונים הללו

שמץ של תאוה רעה - הוא עדיין איש כשר ושייך לקדושה.

אבל אם התולעת פורשת לארץ ורוצה להתבסס כאן בעולם, עם כל התאוות האורבות בכל פינה, אזי העסק מתחיל להסתבך, והתולעת נאסרת. גם תולעת שנוצרת כאשר הפרי עדיין מחובר לארץ, מבטאת את אותו מצב. תאוות רעות עם חיבור גמור לארציות - זה שלילי.

'תולע', אומר האר"י הקדוש (שער הכוונות פרשת התמיד), זה גם אותיות 'עולת', מלשון 'עולת תמיד' (במדבר כח, ו). כאשר האדם שרוי בתאוות רעות ובעיפוש וסרחון של הבלי העולם הזה, ובמר ליבו - מרים את עיניו למרום ומצפה לישועת ה' - בסופו של דבר יזכה להתרומם ולהתעלות כמו קורבן עולה, לתכלית המעלה העליונה.

(על פי לקוטי הלכות תולעים ה"ב, ה. ה"ג א-ב).

יו"ל ע"י ארגון 'אגדלך' - איחוד בני הישיבות הספרדים ההולכים לאורו של מוהר"ן מברסלב זיע"א

ליצירת קשר: 052-718-2678 | 052-760-2544

מזכירות: 052-714-0454 מייל: agadelta148@gmail.com קו 'אגדלך': 02-313-75-56

ט"ז בשבט

עבודת הזריעה בשדה והנמשל בחינוך הילדים

ובחינוך על אחת כמה וכמה, ישנם הצלחות רגעיות בחינוך, אך המטרה צריכה להיות לטווח ארוך, חינוך כזה שיביא את הדור הבא ליראת שמיים פנימית עד שיהיה בכוחם להיות עץ עושה פרי, להטמיע בתוך הפירות - גרעינים שיוכלו הם בעצמם להצמיח דור חדש, ולשם כך בהכרח להטעין את החניכים ברוח של קדושה שיהיה בכוחם לעמוד נגד כל הסערות המתחדשים מדור לדור.

ד

תכונה נוספת צריך הזרוע: אמונה באדמה. כל ענין הזריעה והצמיחה הן פעולות שאולי מוגדרות כפעולה טבעית, אך באמת מדובר בפעולה על טבעית, שאדמה יבשה, שהיא הדרגא הנמוכה ביותר בבריאה - יסוד העפר, מצמיחה צמחים ומגדלת פירות שמהפירות עצמם אפשר לגדל עוד פירות. ומשום כך, פעמים המקבל לידי שדה לפני זריעה, מלאה באבנים וקוצים, יכול ליפול ברוחו ולא להאמין שיתכן שמאדמה זו ייצאו אילנות ופירות נפלאים, ולכן דרוש ממנו אמונה במציאות הפלאית הזו שעתידיים לצמוח כאן דברים מיוחדים. ולכן, מצד אחד עושים פעולה והשתדלות חזקה של חרישה וזריעה וכו', אך מצד שני העיניים למרום מתוך אמונה שבוודאי יכול להיות מציאות חדשה בקרקע זו, וכפי האמונה כך גם ההשתדלות תהיה חזקה יותר.

וכמו כן בחינוך, ההצלחה בחינוך עומדת על אמונה מוחלטת בכן שבוודאי יכול לצמוח ממנו דברים חדשים, אך היא דורשת מאיתנו הרבה אמונה, והאמונה בעצמה היא תביא את פעולת ההשתדלות וההשקעה בחינוך.

א

ההצלחה הראשונה בחינוך היא, לדעת בצורה ברורה איזה צמחים רוצים אנו להצמיח. לא ניתן לבוא לשדה ולזרוע מכל הבא ליד, בהכרח להכיר את טיב הקרקע, ולבוא להחלטה ברורה בהתחלה מה אנו רוצים שיהיה בסוף, למרות שבאמת 'אמונה זה זרעים' ולעולם אי אפשר לתכנן מה יהיו התוצאות, אך תכנון ברור מוכרח שיהיה, ואז לבטוח ולהאמין בה' שחפץ ה' יעלה בידו.

ב

בתהליך הצמיחה ישנם כמה שלבים, ואם לא ברור מה אנו רוצים בסוף, אפשר לטעות ולהסיח דעת באמצע התהליך ולשכוח את המטרה. לדוגמא, רוצה האדם שדה תבואה, אך כאשר השדה בשליש גידולו נצרך הוא להביא לבהמותיו שחת, ואז יכול מרוב דאגתו לבהמותיו - לקצור עכשיו את התבואה, ורק עם מטרות ברורה מלכתחילה, יהיה חזק בדעתו מהתחלה לאן פניו מועדות, ואז יחזיק מעמד עד גמר בישולו.

ג

פעמים שלאחר אסיף הפירות, בעל השדה מוכר את הכל, ואינו משאיר כמות פירות בשביל להזריע מהם את השדה מחדש. גם זו טעות, כי המחשבה הראשונה בזריעה אמורה להיות, איך מביאים פירות עם גרעינים שיהיה בכוחם להצמיח פירות חדשים.

בסדר

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו

הציוויה החדשה

מבית מכון "חיים טובים"

סדרת הספרים "מטעמים" על מועדי השנה בו נלקטו מאמרים ערוכים ומסודרים ממשנתו הבהירה של רביה"ק **רבי נחמן מברסלב ותלמידו רבי נתן זיע"א**

טעמו וראו כי טוב ה'

המאמרים מעובדים ומנוקדים ומותאמים לשפת דורנו, בשפה השווה לכל נפש, ומוגשים במהדורה מפוארת, ב-ב' כרכים, על כל מעגל השנה

הזדמנות פז לכל מבקשי השם לטעום משמעות פנימית בדרכי עבודת ה' מידי חג ומועד

ניתן להשיג את הספרים בחנויות הספרים המובחרות ובכל מוקדי מכירת ספרי ברסלב

הפצה ראשית: 050-48483148 | לרבישה מרובות: 058-3248737

מכון חיים טובים

בית שמש: חבורת 'אגדלך' בהילולת מוהרנ"ת

ירושלים: חבורת 'אגדלך' בהילולת מוהרנ"ת

"לא התקרבתי דרך שיעור חיזוק וגם לא מספר קטן בגניזה. הסקרנות שלי לברסלב נולדה ממודעה גדולה ברחוב עזרא בבני ברק"

סיפור התקרבותו של האברך היקר הר"ר שמעון זנזורי שליט"א מראשי חבורת אגדלך בעיר בני ברק

אך אמרתי לעצמי: שמעון, לנסוע - נראה לך לא מציאותי, לפחות תתפלל על זה. וככה בתמימות התחלתי להתפלל לה', 'רבש"ע! אני לא יודע מאיפה, אבל בלב שלי יש בעירה גדולה לאומן הזאת, אני מרגיש השתוקקות לציון של רבי נחמן מברסלב. אנא! לפחות פעם אחת'.

אין יאוש בעולם. ככה במשך עשר שנים(!). המשאלה הזו עמדה לי בלב, ולא הצלחתי להשתחרר ממנה... יום אחד, פגשתי ברכבת - חבר נעורים. דיברנו קצת על החיים ואז הוא סיפר לי שהיה באומן בר"ה הקודם, ולאחר מכן נושע בעניין מסוים באופן מיוחד מאוד. אני ששמעתי ממנו את הסיפור הפרטי פרטים, חזרתי הביתה וכמסיוח לפי תומו סיפרתי לרעייתי על הנסיעה של החבר ועל הישועה שהגיעה בעקבותיה. ואז, הוספתי ואמרתי: תראי גם אנחנו צריכים ישועה בעניין מסוים, אולי נעשה השתדלות והשנה אסע גם אני...? רעייתי שכבר שמעה ממני רבות על הרצון להיות באומן, נתנה את הסכמתה. וב"ה לפני שנתיים, בשנת התשפ"ג, זכיתי בסודיות גדולה (כלפי המשפחה והחברים) - לעשות מעשה ולהיות לראשונה בחיי בקיבוץ בראש השנה.

עקב המלחמה עם רוסיה, הדרכים התארכו מאוד, אבל הכל היה שווה. הרגשתי שקיבלתי באתה שנה מתנות נפלאות ומיוחדות. גם ראיתי הרחבות גדולות בעניינינו הפרטי, אך בעיקר זכיתי לגאולת הנפש. מאז הנסיעה - התחלתי לדלות בצימאון רב - מים חיים מתורתו של רבי נחמן ואני חש כיצד ההכרות שלי עם השי"ת - מעמיקה, והופכת למרגשת ומוחשית. אני כל כך מודה לה' על שזיכה אותי לטוב הזה.

לסיום, אני רוצה לעורר על הזכות הגדולה שיש לכל אחד הזוכה להגיש את דבר רבינו לעוד יהודים. הרי הנסיעה שלי ובעצם כל ההתעניינות הגוברת שלי בתורתו של רבינו - התחילה ממודעה אחת ברחוב. אז כמובן שאין הכוונה דווקא על תליית מודעות, אלא אפשר גם בצורה פשוטה יותר. קראת עלון? והיית? תעביר גם לחבר. שמעת או קראת דיבור מחזק - תשתף את בני הבית. מעולם אין לדעת את ההשפעה הטובה שתצא מכך.

מהישיבה לבית הוריי - הייתי אוהב לשנן כל מיני פסוקים מיוחדים שהתחברתי אליהם, אבל על עצה כזאת נפלאה כמו ההתבודדות - לא יכולתי לחלום. למעשה, בשנים בהם למדתי בישיבת 'גאון יעקב', עברתי ליד 'ישיבת ברסלב' הסמוכה - מאות פעמים. אולם לא חלמתי לרגע שאי פעם תהא לי שייכות ומכנה משותף עם אותם בחורים...

גאולת הנפש. לפעמים, אני חושב לעצמי במין צער: 'אם רק הייתי יודע מהעצות המיוחדות של רבי

ככה במשך עשר שנים. המשאלה הזו עמדה לי בלב, ולא הצלחתי להשתחרר ממנה

נחמן מברסלב עוד בהיותי בחור, כמה עוגמת נפש הייתי חוסך לעצמי...! אבל אני יודע ומאמין שהכל היה לטובתי, כשם שהגאולה הכללית תגיע בזמן ותאריך מדויק, כך גם לגאולת הנפש הפרטית - יש זמן ותאריך מדויק מן השמיים.

בשעה טובה נישאתי לזוגתי והתגוררנו באופן טבעי - בבני ברק. למעשה, לא התקרבתי משיעור חיזוק וגם לא מספר קטן בגניזה. הסקרנות שלי לברסלב נולדה ממודעה גדולה ברחוב עזרא בבני ברק. על המודעה נצצו המילים "אומן ראש השנה" - "אין דבר גדול מזה". נעמדתי נפעם וקראתי גם את השורות הקטנות, שם ראיתי באופן מפורש וחד את הקריאה הברורה של רבי נחמן לבוא אליו בראש השנה וגם כיצד העולם כולו תלוי בר"ה אצלו. הסתכלתי על התמונה הידועה של רבבות היהודים עומדים למרגלות הנהר של אומן בעת מנהג התשליך, ופתאום הרגשתי בלב כיסופים גדולים להיות שם. לזכות לקחת גם אני חלק במעמד הייחודי הזה. אמרתי לעצמי: ברסלב אני לא, אבל על כזה מעמד רוחני אסור לי לוותר. התחלתי להתלהב, ממש כבר דמיינתי איך אני נמצא שם, אבל אז שהתחלתי לפרוט את הנסיעה לפרטים - הבנתי שזה פשוט לא שייך. במשפחה, בבית, ואיפה לא...? כולם יחשבו שיצאתי מדעתי.

שורשים מתוניס. נולדתי להוריי היקרים בעיר התורה והחסידות - בני ברק. בילדותי ספגתי הווי מיוחד של עבודת ה' ופשטות מיוחדת. אני מודה לה' שהספקתי לראות את אביה של אמי, יהודי מיוחד שעלה מתוניס ועבד את הקב"ה בכזאת מתיקות ופשטות. אבותינו, לא החצינו את המעלות שלהם, כלפי חוץ נראו פשוטים שבפשוטים, יגעני כפיים ואנשי עבודה, אך בתוכם בער לב טהור עם אמונה תמימה בה' יתברך.

אני זוכר היטב את סבי משכים קום, מתפלל במתניות במניין ותיקין, מספיק לחטוף את סדרי הלימוד הקבועים שלו ורק לאחר מכן היה רץ לעבודה. בסוף היום לאחר שחזר מעבודתו, לא היה נח בביתו אלא חוזר לבית המדרש להשלים את ההספקים שלו. עם כאלו מראות גדלתי בילדותי.

צימאון להשם. כאשר סיימתי את לימודי בתלמוד תורה, נכנסתי לישיבה קטנה הידועה "משכנות הרועים", בזמני, ואני חושב שעד היום - מדובר באחת הישיבות הטובות והנחשבות ביותר של הציבור הספרדי בבני ברק. במשך שלושת השנים - זכיתי לספוג בישיבה, הרבה יר"ש וידיעות בלימוד ולאחר מכן עליתי לישיבת "גאון יעקב", ובקיבוץ עברתי לישיבת 'אורחות תורה' בנשיאות הגראי"ל שטיינמן זצ"ל.

מעניין שכבר בתור ילד בן עשר - חיפשתי קרבה מיוחדת לה' ולכן התרגשתי מאוד כאשר אחי הגדול אמר לי פעם: שמעון, תדע שאפשר בסוף תפילת שמונה עשרה, לפני "היו לרצון" האחרון לבקש מהקב"ה - כל מה שאתה רוצה.

אני כל כך שמחתי מהרעיון, ועד היום יש לי באחת המגירות בביתי את הדף המקומט ההוא בו כתבתי בכתב ילדותי: רבש"ע! אני רוצה להיות חרוץ בכיתה, להבין טוב את הגמרא שהמלמד מסביר, ועוד כל מיני בקשות מתוקות של ילד בגיל עשר. את הדף הייתי קורא בסוף כל שמו"ע בדחילו ורחימו.

בהמשך, כשהייתי בישיבות הקדושות, הרגשתי צימאון גדול לעבודת ה' פנימית יותר. בדרכי

המאמר השישי בסדרה

היכן מקיימים את ההתבודדות ואילו מקומות עדיפים?

את ההתבודדות אפשר לקיים בכל מקום. יש כמובן מקומות קדושים יותר ומסוגלים יותר לקבלת התפילה, למשל: בארץ ישראל ובירושלים, ככותל המערבי, בקברי צדיקים ובבית הכנסת או בית המדרש.

אומנם חשוב לא פחות שהמקום שאדם מתבודד בו יהיה מקום שבו הוא באופן אישי ירגיש בטוח ושקט, ללא פחדים וחשש מסכנות וללא חשש שמישהו ישמע אותו. זה כמובן משתנה מאדם לאדם. מקום שנוח ונעים לאחד יכול להיות לא נוח לשני ולהפך. לכן יש חשיבות גדולה לחפש גם את ההתאמה האישית, את המקום שהכי נעים לי לדבר בו עם השם.

רבי נחמן מלמד שיש מעלה מיוחדת להתבודדות בטבע, בשדות וביערות, מקומות הרחוקים משאון העיר והמולתם, אשר באופן טבעי מסוגלים ומתאימים יותר לעבודה רוחנית, אך לא תמיד הדבר מתאפשר במציאות. לכן גם "איזה חדר" ("ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה כ"ה) עשוי להיות מתאים לעבודה זו.

אם אפשר שיהיה חדר זה מקום המיועד במיוחד לעבודת קודש - מה

טוב. מקום אשר עובדים בו בתמידות את ה' ועוסקים בעבודת קודש, מתקדש ומיטהר מכוח זה, ואווירת הקדושה המצטברת בו מועילה מאד להוסיף השראה בלב המתבודד (משום כך גם מקומות כבתי כנסת וקברי צדיקים מסוגלים מאד להתבודדות).

למרות כל האמור, ציין רבי נחמן בדבריו ("ליקוטי מוהר"ן חלק ב' תורה כ"ה): "להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה". "איזה חדר", רוצה לומר - איזה חדר שיהיה, אפילו אם אינו רב השראה. באין אפשרות אחרת, אפשר לסגור גם את דלת המטבח, להציב בו כיסא, לעצום את העיניים ולשוחח עם ה', גם שם הוא נמצא.

כשאין חדר כלל, מלמד רבינו, ואפילו בין אנשים, בנסיעה ברכב או בהליכה ברחוב, יכול האדם להעמיד פנים שהוא לומד מתוך איזה ספר, אומר תהילים וכדומה, ובפועל - לדבר עם ה'.

"גם כשהוא שוכב במיטתו ומכסה פניו בשמיכה", לימד הרבי, "יכול להיות בלית ברירה "חדר" להתבודדות. רבינו מלמד שכך נהג דוד המלך.

היום כולם הולכים ומדברים. נוסעים ומדברים. גם אנחנו יכולים לשים אזניה באוזן ולדבר עם השם.

האם יש עדיפות תמיד להתבודד בטבע?

אין עדיפות תמיד להתבודד בטבע. לפעמים זה לא אפשרי טכנית, לפעמים זה לא נוח או מאיים.

קר מדי או חם מדי וכדומה. ומשום כך, להתבודד בבית או בבית כנסת וכדומה, יכול לפעמים להיות אפילו עדיף, יותר נוח ויותר מאפשר ישוב הדעת. רבי נחמן עצמו הציג שתי אפשרויות עיקריות למקום התבודדות, ואפילו הקדים את החדר לשדה באומרו "באיזה חדר או בשדה".

ביחד עם זה, במידת האפשר, ההתבודדות בטבע, בפרט במקומות שבני אדם לא פקדו אותם הרבה, היא מועילה מאד (ליקוטי מוהר"ן תורה נ"ב). "וכשאדם מתפלל בשדה, אז כל העשבים כולם באים בתוך תפילתו ("ליקוטי מוהר"ן תניינא י"א), ומעוררים ליבו ומסייעים לו (שיחות הר"ן רכ"ז), ונותנים לו כוח בתפילתו ("ליקוטי מוהר"ן תניינא י"א). ואמר רבי נחמן לאחד: 'אם היית זוכה לשמוע את קול השירות והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב אומר שירה להשם יתברך בלי שום פניה וכלי שום מחשבות זרות, ואינם מצפים לשום תשלום גמול, כמה

יפה כששומעין שירה שלהם וטוב מאד ביניהם לעבוד את ה' ביראה' (שיחות הר"ן קס"ג).

האם אפשר להתבודד בקברי צדיקים? האם זה עדיף? יש נוסח מיוחד?

בקברי צדיקים יש כוח מיוחד לקבלת התפילה ולפתיחת שערי שמיים. ידוע גם שלכל צדיק יש את העניין המיוחד שלו ובוודאי מתאים להתפלל על נושא מסוים אצל אותו צדיק שזה היה עניינו. אבל גם כאן צריך וכדאי לקחת בחשבון את הצד האישי. למרות הסגולה וקדושת המקום, לבדוק האם זה אכן מאפשר לי לדבר ולפרש שיחתי ולפתוח את הלב. לעיתים דווקא במקומות קדושים יש רעש והמולה שעלולים לבלבל ולהפריע לישוב הדעת של המתבודד.

וביחד עם זה, קברי צדיקים הוא מקום מצוין להתבודדות, כי מקום גניזתם קדוש וטהור, והתפילה שם מתקבלת ביותר, כמובא בדברי הפוסקים ("משנה ברורה" סימן תקפ"א סעיף ד' סעיף קטן כ"ז).

בביאור המנהג להשתטח על קברי צדיקים כותב המהר"ל (הובא בשולחן ערוך הלכות ראש השנה תקפ"א סימן ד' סעיף י"ז בבאר היטב): "בית הקברות הוא מקום מנוחת הצדיקים, ומתוך כך הוא מקום קדוש וטהור

והתפילה מקובלת ביותר". וכן כתב מגן האלף: "זכות גדול הוא להשתטח על קברי הצדיקים וטוב ומועיל מאד הדבר הזה, שעל ידי זה יכולים לזכות לתשובה שלמה ולהינצל מכל הצרות בגשמיות וברוחניות!" הגדיל מכולם הגאון מוויילנא שאמר: "עיקר השראת השכינה בדורותינו אלה - בקברי צדיקים (מובא ב"לשם" חלק ד' בשם הגר"א).

עוד מנהג טוב בשעת ההשתטחות הוא ללמוד על קבר הצדיק מחידושי התורה שחידש, ובה מוסיף רחמים ורצון שתתקבל תפילתו ביותר (בשם ה"בן איש חי"), וכל האומר דברי תורה שלהם, הם מתפללים עליו שם ומליצים טובה בעדו (בשם ספר חסידים).

ואם אי אפשר ללמוד או להתפלל שם, או שמרגישים שזה מכביד, אפילו רק להגיע ולשבת שם זו זכות עצומה. שערי שמיים נפתחים ומלמדים עליו סגוריה וזכות (ליקוטי הלכות חלב ודם הלכה ג' אות ז').

עשיית מלאכה בשעת הברכה

חומר, הידור, או איסור מעיקר הדין והאם הוא לעיכוב

וגם בזה כ' "שלמת חיים" הנז' ללמד זכות דכיוון דחיים נלגב ידיו שיהיו נקיות לברכה, נמצא הניגוב קשור לברכה, ומובא שכך ג"כ נהג החזו"א (וע"ע במה שכתבו במשנ"ב דרשו). ומ"מ נראה דודאי יש מקום להחמיר ולנגב ידיו קודם שמתחיל לברך 'אשר יצר' ולברך הברכה בכוונה.

פעולות השייכות עם הברכה

אמנם זה פשוט לעני"ד דפעולות שעושה בזמן הברכה וקשורות ממש לברכה בודאי דמותר, וכגון מה שנוטלים ד' כנפות בשעה שאומר "מהר והבא עלינו" בברכת 'אהבת עולם', וכן מה שממשמים ומנשקים התש"י כשאומרים "יוצר אור", דפעולות אלו נתקנו לעשותם דוקא במקומות אלו, ולא שייכי כלל לדברי הט"ז שנראה כעושה הברכה עראי, ופשוט.

הלכה למעשה, עם הדוגמאות המצויות:

כיון שבעוה"ר הדבר מצוי שאנשים נכשלים בהלכה מפורשת זו, אמרתי לסכם הדינים להלכה למעשה עם דוגמאות מצויות בעו"ה.

א. אסור לעשות שום מלאכה בשעה שמברך, ואין הבדל אם התחיל במלאכתו ורוצה לברך שצריך להפסיק המלאכה בזמן הברכה. ובין אם התחיל לברך ורוצה לעשות מלאכה שאסור לו לעשות המלאכה עד שיסיים לברך. ובדיעבד יצא י"ח הברכה בכל עניין.

ב. גם בדבר קל ראוי להיזהר שלא לעשות בשעה שמברך [וכגון להוציא או להכניס חפץ לכיסו, או להסיר כלים מהשולחן לכיור, או לפתוח או לסגור דלת, או ליקח או ליתן חפץ לאדם אחר בשעה שמברך וכן לנקות המשקפיים, או להסתכל על דבר בהתבוננות בזמן הברכה, וכן להסתכל בסלולאר בזמן הברכה וכיוצא ב' - אסור לעשות בזמן הברכה, ויש עוד הרבה דוגמאות ותן לחכם ויחכם עוד].

ג. כשרואה אדם מברך, יש להיזהר שלא להכשילו לעשות פעולה בשעה שמברך, ולכך לא יתן לו שום דבר בשעה שמברך דמכשילו ליקח ממנו החפץ בשעה שמברך [והרבה נכשלים בזה בעוה"ר].

ד. ללכת בזמן הברכה, אינו נחשב למלאכה והכל לפי העניין והזמן.

ה. אם בשעה שמברך, צריך לעשות פעולות קלות שאם לא יעשה עתה יהא טרוד ויפריע לכוונתו, יוכל לעשות פעולות אלו בשעה שמברך, רק שראוי שיפסיק לברך בשעה שעושה הפעולה וימשיך אח"כ הברכה. ומטעם זה מותר לסדר הטלית עליו בזמן התפילה, וכן כשתינוק מפריע לו בשעה שמברך - יוכל לגעור בו כדי שיוכל להמשיך, וכן כשצריך לקנח אפו בשעה שמברך, וכשלא יקנח - לא יוכל לברך בכוונה, ג"כ מותר. וכ"ז מטעם הנ"ל דבכה"ג לא נחשב כעושה ברכתו ארעי, רק אדרבה עושה פעולות אלו כדי שיוכל לברך בכוונה.

ו. פעולות שעושה וקשורות לברכה עצמה, לכתחילה יכול להפסיק ולעשותם בזמן שמברך [וכגון נשיקת התש"י ב'יוצר אור', והחזקת הכוס בשעה שמברך וכל כיו"ב].

ז. לגבי ניגוב ידיים, כשמברך ענט"י וכן כשמברך "אשר יצר" - המקילים יש להם ע"מ שיסמוכו והמחמיר תבוא עליו ברכה.

ח. אין הבדל בכל זה בין אדם המברך בעצמו, לבין אם שומע ברכה מאחר ומתכוין לצאת, דכיון ששומע כעונה - נמצא כאילו מברך בעצמו, וגם לו אסור לעשות מלאכה בשעה ששומע ויוצא י"ח [ומכאן יש ללמוד למי ששומע הקידוש מפי המקדש, שגם הוא אסור לו להתעסק בשעה ששומע הקידוש, ורבים נכשלים בזה שראש המשפחה מקדש ובני הבית מתעסקים בכל מיני עניינים בשעה ששומעים הקידוש מפי המקדש ויש להיזהר בזה, ולמזהיר ולנזהר שלומים תן כמי נהר].

והשי"ת יזכנו לברך הברכות בכוונת הלב וברעותא דלכא ושיתקבלו תפילותינו לרצון לפני אדון כל.

מקור הדין:

בירושלמי ברכות (פ"ב ה"ה) שנינו: הפועלים שהיו עושים מלאכה אצל בעה"ב, הרי אלו ממברכין ברכה ראשונה, כוללין של 'ירושלים' בשל 'ארץ' וחותרין בשל 'ארץ'. א"ר מנת: זאת אומרת אסור לעשות מלאכה בשעה שמברך, שאל"כ יעשה מלאכה ויברך. וכן פסק מרן בשו"ע (בסימן קפ"ג, ס"ב) שאסור לברך והוא עוסק במלאכתו. וחזר וכתב כן (בסימן קצ"א ס"ג) שאסור לעשות מלאכה בשעה שמברך, ומה שהוצרך בשו"ע לכתוב כן ב' פעמים, ביאר במשנ"ב (שם סק"ו) ללמדנו שאין הבדל בין אם עוסק במלאכתו כבר ורוצה לברך, לבין אם כבר מברך ורוצה תוך כדי הברכה לעשות איזה מלאכה ע"ש, וכן מדויק בלשון השו"ע ודו"ק.

ובבה"ל (בס"ס קצ"א) כ' בשם העו"ת דבדיעבד יצא י"ח כשברך ועסק במלאכתו, ע"ש. וכ' האחרונים: דמכאן יש ללמוד את חומרת האיסור בזה, דמציונו שביטלו ברכה בברכת המזון לפועלים והעיקר שלא יעשה מלאכה בשעה שמברך.

סיבת האיסור

והנה הטעם שאסור לעשות מלאכה בשעה שמברך, בפשטות הוא מטעם חוסר כוונה בברכה שמברך כשעוסק במלאכתו, אמנם בט"ז (בס"ס קצ"א) כ' דהטעם הוא דנראה כמזלזל בכבוד הברכה וכמברך בדרך ארעי, ונכלל הדבר במש"כ בתורה "ואם תלכו עמי קרי וכ' במשנ"ב (סק"ה) דלטעם זה, גם בעיסוק בדבר קל שלא מבטל הכוונה ג"כ אסור, ואצ"ל שאסור להתעסק בדבר שיבטל כוונתו ע"ש, ועוד כתב במשנ"ב בשם הט"ז דדין זה אינו רק בברכת המזון אלא גם כשעוסק בתפילה ובשאר ברכות.

ניגוב הידיים

אמנם האחרונים הקשו ע"ד הט"ז ממה שמבואר בטוש"ע (בסי' ס"ג) דמותר לעשות מלאכה בק"ש לאחר שקרא פרשה ראשונה ובב"י (סי' ס') מבואר דמותר ללבוש הטלית בברכות יוצר, וכבר הקשה כן המשנ"ב (בסי' ס"ג סק"ט) ע"ד הט"ז והניח בצע"ג. ועפ"ז כ' בשו"ת יביע אומר (ח"ט, סימן צ"ה, סק"ח) ליישב מנהג הנוהגים לברך על נט"י בשעה שמנגבים ידיהם, ע"ש דיש להם ע"מ שיסמוכו, מ"מ מסתימת המשנ"ב והאחרונים נראה שלמעשה דעתם להחמיר בכל עיסוק בזמן שמברך. (דאף דבסימן ס"ג הקשה המשנ"ב ע"ד הט"ז וכנ"ל, מ"מ בסימן קצ"א הביא להלכה ולמעשה את דבריו, וכ"נ בכה"ח ובא"ח שהביאו דברי הט"ז למעשה)

תשמיש קל

ובגדר תשמיש קל שנאסר, כ' בבא"ח (ש"ר, חוקת ס"ה) כגון המנגב ידיו או לובש מלבושו, או מניף במניפה. ובכה"ח (סימן קפ"ג, סק"ה) כ' דאין לפנות דברים מהשולחן בשעה שמברך, ע"ש.

ומכאן יש ללמוד שלא יושיט אדם ידו לכיסו ליקח או להניח שם משהו, דאפי' מעשה קל אסור לעשות בשעה שמברך.

ללכת בזמן הברכה

ולגבי לילך בזמן ברכה, כ' הגרשז"א ב"הליכות שלמה" (תפילה, פכ"ב, ה"ה) דאינו בכלל עשיית מלאכה, רק דלכתחילה אין לילך, כדי שתהא הברכה בישוב הדעת ע"ש. ונראה שאם הולך וסבור שעיי"ז יוכל לכוון היטב - יכול לילך אפי' לכתחילה, והכל לפי העניין.

לימוד זכות על המנגבים ידיהם

אחרוני זמנינו דנו לעניין ניגוב ידיו בשעה שמברך ענט"י, דבבא"ח (ש"ר שמיני, ס"ז) החמיר בזה, אמנם הגרי"ח זוננפלד זצ"ל בשו"ת 'שלמת חיים' כ' להקל בזה כיוון שהניגוב הוא מן המצווה, שהרי האוכל בלא נט"י כאילו אוכל לחם טמא ונמצא שהפעולה היא מעניין הברכה. וכן הגרשז"א לימד זכות על המקילין בזה. וכיו"ב מציונו הנהגה של כמה מגדו"י שניגבו ידיהם בזמן שברכו 'אשר יצר'

**צפת: מסיבת חנוכה
לנשות חבורת "אגדלך"**

**ביתר עילית: כנס השקה להקמת
חבורת "אגדלך" לנשים**

**הר יונה: חבורת האברכים בהילולת
מוהרנ"ת**

עמנואל: כינוס חנוכה

**צפת: סעודה לכבוד הילולת מוהרנ"ת
בהשתתפות רבני וחברי "אגדלך"**

**תל ציון: שיעור הכנה לחנוכה
עם הרה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א**

**שי חנוכה לכלל בחורי החבורות
בארץ הקודש**

הכמת לב

מאשה לרעותה בעצותיו של רבינו

ש.ב. משוחחח עם הגב' ח. טוטיאן

מה זה 'ברסלב'?

סגולה אלו היו משה רבינו, רשב"י, האר"י הקדוש והבעש"ט הק'. כל רב הגיע לעולם עם התפקיד שלו. הגאון מוילנא למשל, היה צדיק וגאון עצום, אך תפקידו היה שונה. הוא היה מסתגר בביתו ולומד בהתמדה שעות וימים במסירות נפש בתואר. ורק בצורת התנהלות כזו - הגר"א הצליח למלא את התפקיד בצורה הטובה ביותר. רבי נחמן בשונה מכל שאר הצדיקים, הגיע עם מסר לשנת התשפ"ה, מאתיים שנה אחרי פטירתו. ללמד אותנו, את כל עמ"י, מה לעשות כדי להגיע למעלה עם הסחורה הטובה והרווחית ביותר!

ש.ב. - סליחה שאני שואלת, זו שאלה קצת חצופה, אבל רבי נחמן אומר על עצמו הרבה דברים שלפעמים נשמעים לי קצת אמ... אממ... לא יודעת להגדיר, זה כזה... את יודעת "אני נהר המטהר" ו"ראש השנה שלי עולה על הכל"... ו"אני איש פלא ונשמתי פלא גדול", ועוד כל מיני אמרות כאלו זה קצת אמ... אמממ...

ח.ט. - בטח, את יודעת כמה אנשים קשה להם עם זה? הם שואלים: מה זה? מה זה הגאווה הזו? איך רבי נחמן אומר על עצמו כאלה דברים?

ש.ב. - כן, בדיוק לזה התכוונתי, לא העזתי לשאול במפורש...

ח.ט. - יופי, טוב ששאלת! תראי, זה כמו רופא גדול שנקלע לעיירה וראה את כולם מתייסרים במחלה קשה ומדבבת. כולם חולים סובלים ונשנקים. הוא אומר להם: אני רופא גדול, אני מומחה, הצלתי המון אנשים, יש אנשים שחזרו לחיות בזכותי. בואו, יש לי דרך ריפוי ואת כל התרופות, רק תבואו. והאנשים בעיירה? תוך כדי שהם משתעלים ויורקים דם, הם מסתכלים אחד על השני ושואלים, מה זה הגאווה הזו? מה הוא 'עף' על עצמו? שירגע... אך הרופא נותר בשלו: "אתם מתייסרים לחינם בואו, אני מומחה, אני אציל אתכם", והם רק מזלזלים באורח הגאווה ש"נפל" להם בעיירה.

ש.ב. - הבנתי. אבל מי אמר שדווקא הרופא הזה ולא רופא אחר? מי אמר שדווקא דרך הרפואה שלו היא הנכונה?

ח.ט. - תנסי. תנסי ותראי. עזבי רגע את העולם הבא, את רואה כאן בעולם הזה איך החיים נהפכים למאושרים, את מרגישה קרבת ה', לא סתם כתוב: "קרבת ה' לי טוב" - רק כשקרובים לה' מרגישים טוב באמת! רבי נחמן מלמד אותנו איך לחיות קרובים לה', מה עושים כדי להצליח לזכות להרגשה של הקרבה, ההרגשה המתוקה הזו שווה הכל! תנסי!

ש.ב. הצלחת לעורר אותי, אנסה. תודה רבה. האמת, שיש לי עוד הרבה מה להציף ולשאול, אך נשאיר זאת לחודש הבא בעז"ה

ש.ב. - איזו שאלה, מה זה ברסלב? טוב, ברסלב זו חסידות, עוד אחת שיצאה מהשלשלת המפוארת של הבעש"ט הקדוש. בראשה עומד רבי נחמן בן ... רגע, מה? לא? לא נכון? ברסלב זו עוד חסידות אחת מתוך כל אלו שיצאו באותה התקופה?

ח.ט. - אז זהו שלא, ברסלב זו לא עוד חסידות. יש הבדל מהותי בין ברסלב לבין שאר החסידויות. כדי להבין לעומק, ברשותך נחזור מעט להיסטוריה. תקופת ההשכלה. הגע פושט בכל אירופה. גדולי הדור מבינים את הסכנה ונרתמים להיעמד כחומה נגד. בליטא, הוקמו עולם הישיבות ותנועת המוסר - וכך הם שימרו את הדור לא ליפול להשכלה, אצל החסידים, כל רב איגד סביבו קהילה וכקבוצה מגובשת הם נשמרו. רבי נחמן לעומת זאת, לא רק הקים חסידות, אלא התגלה בעולם והכריז: יש לי שליחות פה, אני קבלתי תפקיד משמים לדאוג לנשמות ישראל, זה לא קשור רק לקהילה שלי. אין דבר כזה, אני כאן בשביל לגלות לכל העולם, לעזור לכולם. בואו תשמעו מה יש לי לגלות לכם. את מבינה את השוני?

ש.ב. - את מתכוונת, שכל חסידות זו קבוצה מגובשת השומרת על עצמה סביב הרב שלה, ואילו רבי נחמן, הגיע בעצם עם תפקיד ושליחות לכלל, לא לקבוצה או בודד, אלא לכולם, לעזור לכל אחד באשר הוא.

ח.ט. - בדיוק. ובואי אני אספר לך יותר מזה. סוחר גדול נסע לעסוק במסחר במדינה רחוקה. כשחזר לארצו, הוא הציע לסוחרים הרוצים להשקיע באותה מדינה במה כדאי להם להשקיע ובמה לא. הוא אמר להם: תקשיבו, אל תעסקו במסחר בזיתים ושמן שמאד הולך היום. אני אומר לכם, שם זה לא ריווחי בכלל. תיקחו אתכם סחורה של פשתן, ותרויחו מאד! היו כאלו שאכן האמינו לו, שינו את תוכניותיהם, הקשיבו לו והרוויחו בגדול ובכפל. וכמובן היו כאלו שאמרו לו: "מה פתאום, מי אמר שאתה צודק? המסחר בזיתים הוא הכי פופולארי ורווחי. אתה סתם אומר לנו. אנחנו יודעים מצוין מה טוב". נסעו לשם עם כמויות של זיתים והפסידו את כל רכושם. אומר רבי נחמן: אני הגעתי מתוך שליחות של תיקוני נפשות ואני אומר לכם במה כדאי באמת להשקיע. תשקיעו בשמחה! תדעו לכם שהשמחה היא יקרת ערך שם למעלה מאד מאד. תשקיעו באמונה! תשקיעו בקשר תמידי עם ה' מתוך הלב! הערך שלהם הוא עצום! מייקרים את זה בשמיים מאד, השכר על כך רב כל כך, זו ההשקעה המשתלמת ביותר!

אני כאן לצידכם, לעזור לכם להגיע להצלחה. אתן לכם את כל העצות וההכוונה. מי שלא מאמין - מפסיד את עסקת חייו. אני כאן כדי לעזור לנשמות עמ"י.

רבי נחמן קיבל תפקיד משמים לעזור לנשמות עמ"י. ישנם צדיקים יחידי סגולה בכל דור שמגיעים עבור כלל ישראל, לעזור לנשמות ישראל בכלליות. יחידי

קו אנדלך לנשים: 02-313-10-63

מהזכרת

עזכונים ❁ שיעורים ❁ חיזוקים ❁ ראינות וסיפורים אישיים

כל מה שחשוב לך ולנשמה

ידוע שרבי נחמן מברסלב הזהיר את תלמידיו לא לזוז מפסק ההלכה הפשוטה בשו"ע, ואף התבטא פעם: תקמטו את הספר שלי ואל תזונו מסעיף אחד בשו"ע.

אם כן, רציתי לשאול כיצד בעצם יתכן שהתבודדות צריכה לכתחילה להיות דווקא בשדה בין אילנות ועשבים, הלא נפסקה ההלכה בשו"ע או"ח סימן צ', סעיף ה': "לא יתפלל במקום פרוץ כמו בשדה, מפני שכשהוא במקום צניעות חלה עליו אימת מלך ולבו נשבר". ואיני בא לקנטר חלילה, רק להבין היטב דעתו הקדושה.

תשובה:

היטבת לשאול. כפי הנראה, הראשון שהקשה קושיא זו היה הגאון המופלא רבי רחמים ניסים יצחק פלאגי זצוק"ל, בנו של מרנא ורבנא רבי חיים פלאגי זצוק"ל בספרו יפה ללב (או"ח צה) וזה לשונו: ראה זה מצאתי בספר ליקוטי עצות (ערך התבודדות) שכתב - טוב מאד להתפלל ולפרש שיחתו בשדה בין עשבים ואילנות, כי כשאדם מתפלל ומפרש שיחתו בשדה, אזי כל העשבים וכל שיח השדה באים בתוך תפילתו ומסייעים לו ונותנים לו כח בתפילתו, ולכאורה הוא היפר פסק מרן ז"ל, וכותב שם בהערות למטה (חוקר לב אות י"א) שיש לחלק בזה בין בתפילות הקבועות לבין התבודדות שאדם מפרש שיחתו, דבזה ליכא דיני תפילה. והראיה שעניין זה נכתב ב'ליקוטי עצות' בערך 'התבודדות' ולא בערך 'תפילה'. וכעין זה מחלק הרב פלאגי בעצמו (בסימן צה, כ) על הדיון אם להרים את פניו כלפי מעלה בתפילה או להוריד כלפי מטה, דבשו"ע נפסק להוריד פניו למטה וב'ספר המידות' מובא שהתפילה מעולה כשפניו כלפי מעלה. עין שם.

עכ"פ דעתו של הרב פלאגי עצמו, דכאשר אין חשש של טרדה מהעוברים ושבים כגון שמתפללין בין האילנות ממש או שיש מניין אנשים שמתפללין יחד - לא חשוב מקום פרוץ ואפשר להתפלל גם את התפילות הקבועות. עין שם.

שיעור מיוחד בעיר תל ציון

בנר חמישי של חנוכה התקיים בעיר תל ציון מטעם ארגון אגדלך - שיעור מיוחד ומרתק עם הרה"ח ר' אליהו עטיה שליט"א. לשיעור הגיעו אברכים מכל רחבי העיר שסיפרו כי קיבלו טעם חדש והיכרות ראשונה עם תורתו הק' של רבי נחמן מברסלב. ישר כח למארגנים. (מצורף תמונה בעמוד הקודם)

שמח תשמח

מערך השידוכים הולך ומתרחב. כל המעוניין להיכנס לרשימת השידוכים המיועדים לבחורי ישיבות ספרדים המקורבים לרבי נחמן מברסלב, ניתן להתקשר לשדכנית, בפלא' 052-7140321

התחדשות והתרחבות ב'קו אגדלך'

הקו המורחב והמרתק - ממשיך להתחדש כל העת בשיעורים וראיונות נוספים: המדור האהוב עם הרה"ח מאיר נחמן אלחדד שליט"א חוזר בעז"ה ביתר שאת, בכל יום ראשון. המדור עוסק בסיפור תולדות תלמידי רבינו הק', מרבי נתן זצוק"ל ועד לדורות האחרונים. קנקן חדש מלא ישן. חדש בקו: אחת לשבוע, שיחה עם מפיצים, סיקור על כל ספרי רבינו ותלמידיו. ההוצאות מזמן רבינו ועד שנת תשפ"ה, כולל פרסום הספרים החדשים שזה עתה יצאו ממכש הדפוס. סיפורים מיוחדים על הרה"צ רבי בנימין בצרי זצ"ל. שיעורים מיוחדים ומעניינים מגדולי המשפיעים לרגל הילולת מוהרנ"ת ועוד.

הילולת גאון עוזנו, התלמיד הגדול מוה"ר נתן מברסלב זצוק"ל נערכה ברוב פאר והדר ע"י חבורת אגדלך ברחבי ארץ הקודש

בית שמש: בחבורת האברכים שע"י אגדלך, ערכו לכבודו של מוהרנ"ת סעודה מושקעת ומיוחדת, בהשתתפות ובראשות ראש החבורה הרה"ח ר' ישי מטלון שליט"א, שבמשך שעה אורכה ריתק את המשתתפים בדיבורים נלהבים המחיים את הנפש.

צפת: למעלה מחמישים חברי אגדלך השתתפו בסעודת הילולא מפוארת שנערכה באחת האולמות בעיר. נשאו דברים נרגשים: ראש החבורה הרה"ח ר' יוסף נחמן לוי שליט"א, והר"ר יוסף בזוגלו שסיפר את סיפור התקרבותו. את הערב המושקע ליווה בעל המנגן הנודע הר"ר דוד דגן הי"ו.

ירושלים: בחבורות אגדלך לבחורים בעיר הקודש ירושלים נערכו מספר הילולות מושקעות, כל אחת במקומה הקבוע, כאשר בנוסף - התקיימה סעודה מרכזית מטעם אגדלך אליה הוזמנו כלל בחורי הישיבות בירושלים, הסעודה המושקעת והמאורגנת היטב הביאה להתעניינות רבה וב"ה השתתפו בה עשרות בחורי חמד, שהתפעמו מהדיבורים הנלבבים שנמסרו במתק שפתיים ע"י ראש החבורה בשכונת רמת שלמה הרה"ח ר' מיכאל רחמים שליט"א, וכן ראש חבורת האברכים בגבעת שאול הרה"ח משה נתן לוי שליט"א.

כמו כן, התקיימה סעודת הילולא לחבורת האברכים בשכונת שמואל הנביא, בהשתתפות הרבנים הרה"ח מאיר נחמן אלחדד שליט"א והרה"ח יוסף חנון שליט"א

הר יונה: נערכה סעודת הילולא במסגרת החבורה שקמה זה עתה לבני התורה הספרדים מק"ק הספרדים בהר יונה נשא דברים הרה"ח אהרון לוי שליט"א

מתנת הוקרה ועידוד לבחורים

במהלך ימי החנוכה קיבלו למעלה ממאה בחורים כ"י, המשתתפים באופן קבוע בחבורות אגדלך - מכתב אישי ומחזק על ימי חנוכה, בצירוף מתנה ייחודית - ספר "הפגישה" שיצא כעת במהדורה נוספת.

חכם לב יקח מצוות • זכות הדפסת והפצת העלון נתרם והוקדש ע"י התורמים החשובים הי"ו

הר"ר שמעון מנשה רביע הי"ו מרבני הארגון לע"נ מו"א הר"ר יוסף חיים בן מסעודה רביע זצ"ל נלב"ע ה שבט התשפ"ד

הרה"ח שמואל נעימי שליט"א לרגל הולדת נכדו בן לבנו הר"ר יצחק נעימי הי"ו שיזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח

הר"ר יוסף חיים שרוגו הי"ו לרגל שמחת הולדת בנו שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים

הר"ר יוסף חיים רביע הי"ו לע"נ זקנו הר"ר יוסף חיים בן מסעודה זצ"ל נלב"ע ה שבט התשפ"ד

הר"ר ברוך מנחם רז הי"ו להודות לה' על כל חסדיו

עלון זה הודפס במהדורה מצומצמת של 2000 עותקים במקום 5000, עקב מחסור בממון

יהודי יקר! גם לך חשוב להאיר ולהפיץ את תורתו של רבי נחמן מברסלב לבני התורה ברחבי ארץ הקודש?

התקשר כעת לפלפון: 052-714-0454

וקח לך שותפות אמיתית בהפצת מעיינות הדעת

ניתן להקדיש לכבוד לידת הבן/בת/חנותה/בר מצווה, לרפואה ולהצלחה, לע"נ וכיו"ב.

על מנת שהגיליון המיוחד יופץ כדבעי בכל רחבי הכוללים ובתי הכנסת, אנו צריכים לפחות עשרה שותפים שינדבנו כ"א מאתיים

זכות רביה"ק תעמוד להם ולזרעם ויתמלאו כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות ויזכו לראות נחת מכל יוצ"ח אמן.

קו 'אגדלך'

הודעות ועידכונים • שיעורים חזוקים קצרים • ייעוץ טלפוני מגדולי הרבנים • שלושת החבורות

02-313-75-56

052.4.025398 / אסמנות גריות - 052.4.025398